

اظهار نظر کارشناسی در خصوص:

«لایحه اصلاح ماده (۱۹) قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی»

مقدمه

تصادفات جاده‌ای در حال حاضر به عنوان یکی از عوامل مرگ‌ومیر، سهم قابل توجهی از کل مرگ‌ومیر جهان را به خود اختصاص داده است. در این میان، کودکان به دلیل آسیب‌پذیری جسمانی نیازمند حمایت بیشتری هستند و حمایت از این گروه، همواره مورد نظر قرار گرفته است و ضرورت آن، بر کسی پوشیده نیست. به این دلیل نیز جایگاه کودک در وسیله نقلیه مورد توجه قرار می‌گیرد و اهتمام به آن می‌تواند از صدماتی که بر وی وارد می‌شود، بکاهد. همان‌گونه که در حال حاضر نیز در جدول مربوط به تعیین جرائم تخلفات رانندگی موضوع ماده (۲۱) قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۳۸۹، به مواردی از جمله تعیین جریمه برای قرار دادن کودک زیر ۱۲ سال در صندلی جلوی خودرو یا در آغوش گرفتن اطفال در حین رانندگی توجه شده است. مقررات لایحه «اصلاح ماده (۱۹) قانون رسیدگی به تخلفات راهنمایی و رانندگی» نیز در همین راستا با پیش‌بینی الزامی شدن نصب صندلی کودک و تعیین جریمه برای تخلف از آن، تنظیم و پیشنهاد شده است.

مشخصات لایحه

دوره دهم - سال سوم

شماره ثبت:

۴۶۹

شماره چاپ:

۱۱۰۲

تاریخ چاپ:

۱۳۹۷/۱۰/۳

بررسی طرح پیشنهادی

طرح پیشنهادی از جهت اینکه در پی حمایت از کودکان است، قابل توجه است، به ویژه آنکه این گروه‌ها به دلیل آسیب‌پذیری بیشتر از سایرین در معرض انواع صدمات جسمی قرار دارند و در سوانح مشابه معمولاً با آسیب‌های بیشتری مواجه می‌شوند. با این حال، ملاحظات اجرایی‌ای در این خصوص وجود دارد که نیازمند تدبیر از سوی تصمیم‌گیران است. از جمله اینکه چگونگی تأمین صندلی از سوی خانواده‌ها باید سنجیده و تدبیری اتخاذ شود که صندلی کودک با مبالغ مناسب در دسترس باشد تا علاوه بر اینکه امکان تأمین امنیت کودک را فراهم آورد، امکان تهیه آن نیز از سوی همه مهیا شود. همچنین مسئله دیگری که در این خصوص وجود دارد اینکه در مورد خانواده‌های پُرجمعیت این مقرر می‌تواند ملاحظات زیادی به همراه داشته باشد؛ زیرا، فضای زیادی از صندلی پشت ماشین با قرار دادن این صندلی گرفته می‌شود. از این‌رو، این الزام باید به ترتیبی عملی شود که این ملاحظه نیز مورد توجه قرار گیرد.

معاونت پژوهش‌های

سیاسی - حقوقی

دفتر: مطالعات حقوقی

سایر دفاتر:

مطالعات انرژی، صنعت و معدن

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۴۰۱۶۳۰۳

تاریخ انتشار:

۱۳۹۷/۱۱/۹

افزون بر این، تبصره الحاقی به ماده (۱۹) در خصوص تعیین ضوابط لازم از حیث تعیین قد یا وزن یا سن کودک، کلی است و حدود و ثغور آن مشخص نشده است و تعیین ضوابط مزبور را به آیین نامه ارجاع داده که این ارجاع خود محل تأمل است و می تواند با ایراد اصل هشتادوپنجم قانون اساسی مبنی بر ضرورت تعیین ضوابط لازم از سوی مقنن نیز مواجه شود. از این رو، لازم است که ضوابط و مقررات مربوط به آن در خود قانون مشخص شود، همان گونه که در برخی از کشورها نیز مقررات مربوط در قوانین پیش بینی شده و میان سنین مختلف از منظر اتخاذ تدابیر حمایتی تفاوت قائل شده اند. در این کشورها بر اساس دو شاخص اصلی سن یا ترکیبی از قد و وزن، الزامات اجرایی مشخص شده است که مطابق آنها، محل مناسب و مجاز نشستن یا قرار دادن کودک تعیین می شود.

جمع بندی و پیشنهاد

لزوم حمایت از گروه های آسیب پذیر و تدبیر ویژه نسبت به آنها، توجیه گر مقررات مدنظر این لایحه است. با این حال، نکات اجرایی که فراروی آن قرار دارد، می تواند اجرای این قانون را با ملاحظات مواجه کند. از این رو، به نظر می رسد چگونگی تأمین صندلی کودک مورد تدبیر قرار گیرد، به نحوی که پذیرش مفاد این مقرر از سوی مردم با مقبولیت بیشتری مواجه شود. همچنین، به منظور رفع شائبه ایراد اصل هشتادوپنجم قانون اساسی، ضوابط حاکم بر این امر به صراحت در قانون ذکر گردد و از ارجاع امر به آیین نامه خودداری شود.